

O B S A H I. D Ī L U:

<i>I. V ZAHRADĚ MENTONSKÉ</i>	5
<i>II. MĚSTO, KTERÉ PŘEMOHLO NOC</i>	17
Ve vodní ohradě Hudsonské. — Hudby, tance, oslavy a prapory. — Nový York ve dne a v noci. — Obrovská díla městské správy. — Nový York, město umění. — S výšin „mrakodrapů“. — „Franconia“ počíná cestu. — S bohem vám, kteří právě nastupujete cestu kolem světa! — Kdo z nás zaplatí daň Dobrodružství?	
<i>III. MUŽ BLUDNÝ PŘÍBYTEK</i>	30
Parník bez uhelného prachu. — Z kýlu poslední paluby. — Rybolov na „Franconii“. — Chystám se jako herec na změnu šatu. — Co pojídali na cestě Magallaensové a jejich soudruzi a čím se dnes živíme my.	
<i>IV. PRVNÍ DNY PLAVBY</i>	42
Generální štáb cesty. — Mnohem více žen nežli mužů. — Srdečná důvěrnost severoamerická. — Španělka, která poznala tři papeže. — Kuchař sochařem. — Fryné v plovárně a klid jejích soudruhů v plování. — Bahamský průplav. — Krásné pobřeží floridské.	
<i>V. CUKROVÝ OSTROV</i>	53
Kuba, jak jsem si ji představoval, když jsem byl dítětem. — Obrovští strážcové Rajského přístavu. — Havana „veselá“. — Denní listy a kasina. — Hojně peněz, kterými se rozmařile mrhá. — Divadelní lože za sto peset na jeden večer. — Nová předměstí havanská. — Mé pokoje „čestného hosta“. — Budu-li v nich spát, přijdu o cestu kolem světa. — Maškarní plesy na „Franconii“. — Plukovník, prodávající noviny. — Moje nemoc.	
<i>VI. PRŮLIV MEZI DVĚMA OCEÁNY</i>	64
Dva vodní prahy a bažinatá planina. — Elektrické síly průplavu panamského. — Severoamerické pásmo a jeho posádka.	

— Jezero Gatunské a Hadí průsmyk. — Ohromný příliv lodí.
— Jak Severoameričané „ztratili čas“, nežli obnovili práce. —
Dobrá úloha průplavu. — Rychlé jeho vyučištování. — Lesy na
jeho březích. — Zelená Panama.

VII. ZELENÁ PANAMA

76

Románový Balboa. — Jeho objev Jižního moře. — První Evropan, který veplul do Tichého oceánu. — Úmrtnost kolonistů při přechodu panamské převlaky. — Primitivní projekt průplavu, jak si jej představovali Španělé. — Vydrancování staré Panamy piráty. — Snášeji mne na nosítkách, abych mohl navštíviti město. — President Porras a inteligentní mládež. — Panamské školství. — Verše v noci. — S jednoho chodníku na druhý.

VIII. POBŘEŽÍ TICHÉHO OCEÁNU

89

Tři tropické barvy. — Závidíme Robinsonovi. — Příroda-ma-
cecha. — Průvod želv. — Špatné mravy válečné. — „Nao de
Acapulco“. — Jak galeje vicekrálový projely Tichým oceánem.
— 50.000 párů punčoch z každé cesty. — Stráž, která usnula na
hradbách manilských a probudila se na Velkém náměstí v Me-
xiku. — Protestantismus a zpěv. — Bouře proti Los Angeles.

IX. TAJEMSTVÍ MODRÉ SFINGY

103

San Francisko a jeho krásy. — Čínská čtvrt. — Její stará podzemní doupata. — Nynější vzhled. — Vliv této čtvrti na prohlášení čínské republiky. — Propaganda na ulicích. — Čínské lékárny a jejich prapodivné prostředky léčebné. — „Franconia“ nabývá nového života. — Duchové mé kajuty. — Vlna, která nikam neodplouvá. — Červený ostrov, který jest možno vidět jen několik minut. — Modrá sfinga a tajemství jejích zemřelých. — Atlantida Tichého oceánu.

X SVOJOSTROVÍ LÁSKY

114

Ostrovy, ztracené v nesmírné pustině Tichého oceánu. — Nové objevy kapitána Cooka a zapomenutí na jeho předchůdce. — Španělští námořníci znají Havaj dvě stě let před připlutím Cookovým. — Kamehamea I., „Napoleon Oceanie“. — Volná láska, ověnčená květy. — Strašlivé dekreyty truchlící vdovy. — Havajští ztrácejí zájem pro život na některých ostrovech, ovládaných bělošskými mravy. — Zázračné břehy havajské. — Romance hudby milovného národa.

XI. OHNIVÉ JEZERO

131

Havajské ženy, povznesenější nad muže. — Kinematograf na tomto souostroví. — Tanec „*hula*“ a nynější tance, nařízené úřady. — Pohanství královny Lilinu-Kalami. — Ostrovy kapradin. — Kilaueský kráter-jezero. — Stráž u sopky. — Rudé nočturno. — Zahřívání, kterého jsem nikde jinde nespatřil.

XII. MĚSTO KVĚTU	149
Honolulští plavci. — Zahradní domky úředníků. — Fantastický svět v akvariu. — Lidé-ryby. — Elegantní nábřeží vaikikiské. — Koupání v prosinci. — Skokani na vlnách. — Obrovský strom v „Hotelu Moana“. — Hoch s kloboukem. — Snídaně v „tiskovém sdružení“ s více ženami nežli muži. — Palác královny Lilinu-Kalami. — Dva zahradníci. — Královnin náhrdelník. — Dívka, která po prvé ve svém životě hovoří se Španělem.	
XIII. TYDEN BEZ PONDĚLKA	168
Plavba na okraji bouře. — Plesy, hry a účastenství školy při tom. — Koňské dostihy na lodi. — Náboženská svoboda Severoameričanů. — Demokratický farář z Minnesoty. — Mesiáš z Los Angeles. — Přestáváme žít celý jeden den. — Čtyřiadvacet hodin našeho života padá do vody Tichého oceánu. — Co se asi stalo s mými přáteli v Japonsku?	
XIV. POZŮSTATKY ZEMĚTŘESENÍ	179
Po deseti dnech, ztrávených v oceánské poušti. — Ranní zjevení Fudži. — Mořská voda v tokijském zálivu. — Motorové lodice. — Japonské rozhovory. — Obrovská zkáza v Yokohamě. — Město, jaké bylo a jak je vidíme dnes. — Příchod mých přátel. — Kuruma a lidský kůň. — Noční zklamání v Yokohamě. — Jdeme hledat pravé Japonsko.	
XV. NĚŽNÁ SFINGA KAMAKURSKÁ	193
Božský původ japonského národa. — Marnivá krásá bohyně Slunce a barbarské činy jejího bratra a manžela. — Zrcadlo a meč. — Dynastie stará 2.600 let. — Japonský feudalismus. — Daimiové a jejich věrní samurajové. — Dvůr ve svatém Kiotu. — „Generalissimové“ kamakurští. — Kio-To a To-kio. — Cesta do Kamakury. — Před sochou velkého Budhy. — Bohyně Milosrdenství. — Obrovský bůh z bronzu za noci. — Co povídá úsměv něžné sfingy.	
XVI. VÁNOCE V JAPONSKU	210
Japonci, předělaní na Evropany. — Zdravotní novinky. — Čapka studujících. — Tokijské ulice. — Tři japonské barvy. — Nekonečné zdvořilosti. — Pět účesů Japončiných. — Snídaně v restaurantu Koyokanském. — Obřady pohostinské. — Tanec gejš. — Moje přednáška ve slavnostním sále „Hochi“. — Orchestrální koncert. — Svatvečerní hostina před liliiputánskou zahrádkou. — Překvapující obrat v japonské hudbě.	
XVII. PROCHÁZKOU PO TOKIU	229
Výroční slavnosti květů. — Gejši a japonské počestné ženy. — Jak se Japonci žení. — Láska mimo domácnost. — Ráj ženatých. — Mírění japonského mravokárce o ženách. — Ženské otroctví. — Rozpory v japonské cudnosti. — Nevěstince v Joši-	

vaře. — Ženy, vystavené za výkladními skříněmi. — 15.000 uhořelých dívek. — Velká katastrofa na planině Hifukušo. — Spáleniště 40.000 osob. — Živoucí agonie japonských matek. — Policie, která napodobuje samuraje.

XVIII. *DVA ŠOGUNOVÉ Z NIKA* 244

Mnoho chrámů a málo pobožnosti. — Zdvořilost ke všem bohům. — Jediné opravdové náboženství Japonců. — Mrtví vstávají. — Všichni Japonci jsou bohové. — Šintoismus. — Hrobky šogunů. — Japonský Perikles. — Jeho mravní zásady. — Svatý František Xaverský. — Rada, kterou mu dali Japonci. — Snadný postup křesťanství. — Neklid šogunů. — Strach z papeže a španělského krále. — Japonsko se uzavírá na 250 let. — Pronásledování a mučení misionářů. — Cesta do Nika. — Dobré vychování daimiů. — Dar čtyřiceti kilometrů obrovských stromů.

XIX. *U PATY SVATÉ HORY* 257

Niko v noci. — Nekonečný zpěv na Svaté hoře. — Nepochopitelné počasí v Japonsku. — Sníh a tropické rostliny. — Japonská nahota. — U antikvářova krbu. — Poznámka o kastanětách. — Svítání v hotelu vnitřního Japonska. — Posvátný most. — Jak se nesmírný červený had prohnul v oblouk, aby mohl posloužiti svatému. — Bublající voda a útočné mechy. — Zásnubní stromy.

XX. *LES ZLATÝCH PAGOD* 268

Mausoleum šoguna Jejasu. — Brána Dne. — Gesta tří opic. — Zlato, zlato, zlato, stále zlato! — Dva japonští seržanti. — Chrám prozrazený červotoči a jeho chudí bonzové. — Šintoistické obřady v lesní samotě. — Kněžka v rudé sukni tančí „Cestu k bohům“. — Ztrácím se v roklině Svaté Hory. — Vzchop se! — Zápas o zdvořilost s Japoncem.

XXI. *SVATÉ KIOTO* 283

Cesta mezi jehličnatými stromy. — Div, který mizí. — Hrdinná historie čtyřiceti šesti samurajů. — Střevíce zadarmo ve vlaku. — Pagody kiotské. — Čtyry provazy ze ženských copů. — Obřady budhistického kultu a jejich zvláštní podobnost s obřady katolickými. — Tradice kiotské. — Bázlivý pes. — Ulice veselé Jošivary. — Divadla. — Muži herečkami. — Stojím před kinematografickým přístrojem.

XXII. *CHRÁM 33.333 BOHŮ* 299

Paláce kiotské. — Obřad císařské korunovace. — Směs doby staré a moderní. — Chrám „třiatřiceti tisíc tří set třiceti tří bohů“. — Dílna na opravy bohů. — Pagoda na vrcholku a její zázračný pramen. — Co se stane Japonkám, když se napijí z jeho vod. — Muž se dvěma kbelíky. — Balada o pohostinství japonské.

XXIII. „KOKO“ V NAŘE 311
 Čajové plantáže. — Bůh, který cestoval, sedě na jelenu. — Je-
 leni Posvátného parku. — Staleté lucerny v Naře. — Bílý ko-
 ník s modrýma a červenýma očima. — Ryby v posvátném jezeře.
 — Chléb novoroční a nebezpečí při jeho hnětení. — Posněze-
 né vlaky a polonazí lidé. — Dva Japonci. — Již se střílí také
 proti vnuku bohů.

XXIV. OSTROV, KDE SE NIKDO NERODÍ ANI NEUMÍRA . . . 322
 Osaka a její průmyslové obyvatelstvo. — Pověstné Vnitřní mo-
 ře. — Ostrov Myajima, kde se nikdo nerodí a nikdo neumírá. —
 Ani psi, ani automobily, ani telegraf, ani elektrické světlo. —
 Sladký kout míru a vlastenecké marnivosti. — Dědičný kníže
 korejský, jeho manželka a průvod. — Nalodění pod sněhem.
 — S bohem, ostrovní Japonsko! — Strašná ironie Tichého
 oceánu.

XXV. KRÁLOVSTVÍ KLIDNÉHO JITRA 333
 Špatná noc na vodách, které byly jevištěm velké námořní bitvy
 u Čušimy. — Korejská zima. — Směšný šat Korejců. — Je-
 jich dva klobouky. — Jak se Japonsko zmocnilo království
 Klidného jitra. — Úkladné zavraždění královny Japonci. —
 Vzdálené obzory. — Procesí zjevení. — Krkavci a hroby. —
 Seul. — Ušlechtilé sny vlastenců.

XXVI. CESTOU K ČÍNĚ 348
 Ledové ulice v Seulu. — Korejské divadlo. — Diváci, kteří
 si hoví u zapálených kamínků. — Vdova, zamilovaná do bonza
 a vražedný bojovník, vraždící svého soka. — Symbolické tance.
 — Starý palác korejských králů a cementový Kapitol Japonců.
 — Brána Neodvislosti a její karavany. — Ze Seulu do Pekingu
 v šedesáti dnech. — Odjíždíme do Číny vlakem. — Jeviště
 války rusko-japonské. — Příjezd do stanice Mukdenské. —
 Kouzelný pokřík zřízenců.